

عکس‌های معین و مشخص در حاکمیت کرزی

استاد (صباح)

بوستان دربرف سوخت و ارغوان خشکید
ابرنماند و اشک در چشم آسمان خشکید
گلوي قناري ها به حکم تفنگ پرپر شد
دوتار و چنگ به کف خنیاگران خشکید
پرند گان نشست برروي شاخه یخ بست
شکوفه هاهمه برزلف مه رویان خشکید
چه وحشت و دشت و سیاهی و تباهی
چلچله مردوجوانه هادربهاران خشکید
در شهر بخون تر چه گذشت تو میدانی؟
صداها در گلو و گریه در مژگان خشکید
بسکه کشتن و بستن و به تاراج بردند
سبزه زیر پا شد در ره قبرستان خشکید .

مشکل اساسی امروز عبور از جنگال خونین قدرتمداران و واستثمارگران است که آنان برای بقای خود نیاز به ابزار قهر و بسیج نیروهای محافظ خود است . تداوم بدبختی و بی سرانجامی و بی نتیجه گی مبارزات بی خشونت و عدالت خواهانه، علیه خودکامگی و امکان ساختن فضای امن و عاری از جنگ و فقر، فقط در صورتی میسر خواهد شد که حفظ سود تولید و تصرف سرمایه های تولیدی انسان ها بدست صاحبان اصلی آن باز گردانده شود.
دوازده سال کرزی از پس دیوار های فولادین ارگ سیل بین جنایات امریکا و دیگر حامیان غربی اش و چور و چپاول اطرافینش است و درین بین خود و خانواده اش از حلقوم ملت فقیر میزنند و سرمایه اندوزی میکنند. گاهی مدال میدهد و قدردانی می کند و گاهی هم اشک تمساح می ریزد و تقبیح می کند و گاهی خونخوارترین و پلید ترین دشمنان ملت ما را به آغوش کشیده برادر خطاب میکند !

کرزی از همان ابتدای حکومت موقت، وزیران و مهره های اصلی کابینه اش را از میان جنایت کاران جهادی، طالبی، گلبدینی و ... برگزید. حدود صد تا دوصد نفر از دزد بزرگ و مزدور پیشه مانند دانه های شطرنج گاهی در این پست و گاهی هم در آن پست نصب کرد و بر تمامی پستی ها، دزدی ها و کثافت کاری هایشان چشم بست. او و جب و جب خاک کابل و شهر های بزرگ افغانستان را در اختیار حامیانش قرار داد، که در نتیجه حدود شصت میلیارد دالر از پول های کمک شده به افغانستان در اثر حاتم بخشی های خابانه این شاه شجاع ثالث به جیب همین جنایت کاران واریز شد .
در دوازده سال گذشته کرزی و هم دستانش دست یکی کرده این افتخارات را نصیب افغانستان کردند :

-افغانستان به مرکز ترکتازی و تمرین جنگ حدود ۵۰ کشور جهان مبدل گشت و دهها هزار هموطن ما بیدریغ بوسیله این نیروها و تروریست های طالبی قتل عام شدند.

-افغانستان در میان بیش از دوصد کشور جهان مقام اول را در کشت و تولید مواد مخدر کسب کرد و به پایتخت مافیای مواد مخدر جهان مبدل گشت.

-افغانستان دومین کشور فساد جهان مسمی شد.

-افغانستان و عراق در ردیف نا امن ترین و پرخشونت ترین کشورهای جهان قرار گرفت و هنوز هم لانه امن تروریستها و آدمکشان است.

-افغانستان پس از سودان به فقیر ترین و نادار ترین کشور جهان تبدیل شد و در پایین ترین رده لیست انکشاف انسانی ملل متحد جا گرفت.

-افغانستان در زمینه خشونت علیه زنان در صدرکشورهای جهان باقی ماند.

-افغانستان با داشتن شش میلیون بیکار و چهارده میلیون گرسنه ریکارد جهانی قايم کرد.

-بنابر آمار رسمی بیش از یک میلیون انسان معتاد به مواد مخدر مرگ تدریجی را سپری میکنند .

-افغانستان با وجود سرازیر شدن میلیاردها دالر کمک در بخشهای مختلف هنوز هم بیشترین آمار مهاجرت را دارد. شش میلیون مهاجر تنها در ایران و پاکستان تحقیر و توهین شدن را بر برگشتن در کشور مافیایی شان ترجیح میدهند.

-دست درازی و مداخلات خاینانه دولتهای مستبد ایران و پاکستان بیش از هر زمان دیگر در وطن ما وسیعتر گشت و جواسیس شان تا بالاترین رده های قوه ساگانه دولت افغانستان جابجا شدند.

-بی سوادى، وضعیت بد صحى، ناکارایی اداره های دولتی، وضعیت اسفبار کودکان، شرایط تکان دهنده محیط زیست به ویژه در پایتخت، بیچارگی و ناتوانی اردو و پولیس، اخوان زدگی و بنیادگرایی زدگی معارف و نهاد های تحصیلات عالی و ده ها مورد بیچارگی و بدبختی دیگر همه و همه از دستاورد های دوازده ساله ارگ نشینان و غلامان دست به فرمان امریکا و غرب است که در راس آن کرزی قرار دارد .

بوی فساد، چور و چپاول و ناکارایی کرزی و تیم حاکم آنقدر بالا گرفت که به منظور خاک زدن بر چشم مردم کرزی اخیرا برای صدمین بار جهاد دروغین علیه فساد اعلام کرد. او گفت «دیگر یک رئیس جمهور مصلحت گرا نخواهد بود و از راه سازش و مدارا پیش نخواهد رفت.» او برای سرپوش گذاشتن روی مرداری ها آنقدر دست و پاچه شده که در نخستین اقدام با ساخت و پاخت با پارلمان دو وزیر ارشد خود را کنار زد. بسم الله محمدی وزیر داخله و از جنگسالاران ایتلاف شمال و عبدالرحیم وردک وزیر دفاع و از قوماندان های پیشین جهادی و از مهره های اصلی امریکا در افغانستان که از برکت پولیس و اردو و شرکت های خصوصی شان به سرمایه های هنگفت دست یافتند. در همین حال خبر دستبرد میلیون ها دالر از جانب بسم الله در شفاخانه سردار داوود و از سوی عمر زاخیلوال وزیر مالیه و اسماعیل خان نیز بالا گرفت و اداره بی اختیار و نام نهاد «مبارزه با فساد اداری» نیز مدعی است که دوسیه چهار وزیر برحال دیگر کابینه را هم به سارنوالی سپرده است. اما کرزی هنوز هم با همین وزیران و والیان فاسدش میخواهد به «جهاد علیه فساد» ادامه دهد و وزیران ناکارآمد داخله و دفاع را «وزیران شایسته» نامیده طبق حاتم بخشی های گذشته بالاترین مدالهای دولتی را به این دو تقویض نمود که این همه مداری گری های او حتی سگ و پشک افغانستان را به خنده وامیدارد .

این روز ها زاخیلوال برای پاک سازی اتهامات علیه خود پشت دروازه های رسانه ها سرگردان است و با دادن پول به این و آن رسانه در دفاع از خود تلاش دارد. اما بی خبر از اینکه او هم در فهرست کرزی قرار دارد و باید امروز و یا فردا مانند دو هم صنفش کنار برود و با پشتاره دالر امن و امان مثل چکری، نادر آتش، قدیر فطرت و دیگران به قبله اش در کانادا برگردد .

از خبر هاییکه از ارگ درز کرده چنین به نظر می رسد که کرزی در تلاش تشکیل یک ائتلاف تازه با حضور رهبران حزب اسلامی و برخی از سران طالبان است و تلاش دارد برخی از حامیانش را برنامه ریزی شده فدای این معامله های تازه کند. دقیقا مانند قضیه بحران کابل بانک که در آن صدها میلیون دالر از سوی برادران کرزی و تقسیم فهیم حیف و میل شد اما در نهایت دو نفر شیرخان فرنود و خلیل الله فیروزی که میلیون ها دالر در کمپاین انتخابات ریاست جمهوری برای کرزی مصرف کرده بودند به دام افتادند .

دست و پا زدن های اخیر کرزی همه برای شخصیت سازی و فرار از محاکمه مردمی صورت می گیرد و او در تلاش است تا «آب را گل آلود کند و ماهی بگیرد». او کمر بسته تا برای پنج سال دیگر همچنان در قدرت بماند و میلیارد ها دالر دیگر را که قرار است در اختیارش قرار گیرد به جیب بزند. در کنار سرمایه اندوزی از طریق کمک های جهانی کرزی و حامیانش کیسه هایشان را برای غارت معادن افغانستان نیز باز کرده اند و به زودی نمخواهند از صحنه کنار بروند. اختلافات اخیر او با عبدالرشید دوستم بر سر ذخایر نفتی شمال افغانستان نیز برخاسته از جنگ چپاولگران برای تصاحب سرمایه های ملی ماست . کرزی که تا حال به وابستگی های برده وار رهبران «جبهه ملی» به کشور های

بیرونی چشم بسته بود و آنان را مدتها در کابینه و پست های دولتی جا داده بود، اینک در جنگ قدرت جدید میخواید با افشای آن از طریق امنیت ناملی اش برنده میدان شود .

بر اساس برنامه رسانه‌ای و تبلیغاتی امریکا حال این کشور پا به فرار نهاده و ظاهرا در تلاش خروج از افغانستان است. در حالیکه پیش بینی می‌شود امریکا برای حدود بیست و پنج سال دیگر در سه پایگاه مهم نظامی شیندند، قندهار و بگرام تجهیزات نظامی جابجا کرده و حدود ۳۰ تا ۶۰ هزار سربازش را همچنان باقی خواهد گذاشت و از این طریق بی‌ثبات نگهداشتن منطقه و زدن رقبایش را ادامه خواهد داد .

امریکا بازهم در تلاش رویکار آوردن یک رژیم در افغانستان است که رهبری آن بدست گروه های جهالت پیشه مانند حزب اسلامی باشد چون طی تجربه سی‌ساله‌اش دریافته است که باند های بنیادگرای خودفروخته و شیاد، آنچنان به مزدوری خو گرفته اند که حاضرند به دهل امریکا برقصند ولو در ظاهر شعار های تند ضد غربی سر دهند. امریکا همان گونه که مرتجع ترین و تروریست ترین گروه های بنیادگرا را در کشور های عربی تقویت کرد و در مصر، لیبیا، تونس، بحرین و اخیرا سوریه به آنان کمک سرشار میکند، افغانستان را نیز میخواید که کماکان در اشغال تاریک اندیش ترین و جنایتکارترین گروه های دست پرورده بنیادگرایش باقی بماند. با قدرتمندتر شدن نیروهای مرتجع و ضدملی امریکا میتواند خوبتر جو آزادیخواهی در کشور را مهار نموده جلو رشد نیروهای دموکراسی خواه، ملی و مترقی را بگیرد .

حال مردم افغانستان از میان دو راه باید یکی را انتخاب کنند. تحمل زندگی تحت حاکمیت جهل و ارتجاع و اشغال و بازهم حکومت پوشالی مملو از فساد و آلودگی و یا افغانستان مستقل بدور از سایه جنایت کاران و بنیاد گرایی اسلامی و اربابان امریکایی، پاکستانی و ایرانی شان. تنها نیرو و قدرتی که می تواند مانع حاکمیت جهل و ارتجاع شود و به حاکمیت کرزی و حواریون دزدش پایان دهد مردم افغانستان اند که باید از خواب خرگوشی بیدار شوند و با پندگیری از بهار عربی، بهار افغانی را رقم بزنند و راه را برای محاکمه کرزی، یاران جهادی اش و نکتایی پوشان بی عزت هموار کنند .

از دیدار معاشات دالری مقامات

برای رییس جمهور حدود ده هزار دالر، معاونانش هر یک حدود پنج هزار دالر، رئیس و دیگر اعضای ستره محکمه هرکدام حدود چهار هزار دالر معاش پس از پایان دوره کاری شان نیز مشخص شده است. در کنار معاش، برای تمامی اینان خانه، امنیت، خدمات صحتی، موتر و پاسپورت سیاسی به صورت مادام‌العمر در نظر گرفته شده است .

گل رحمان قاضی، رییس کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی در دفاع از این کیسببری نوین مقامات از جیب ملت می‌گوید «تضمین آینده مقام ها، برای آرامش فکری آنها و برای جلوگیری از فساد اداری داشتن همچنین تضمینی ضروریست .» اما او به این حقیقت چشم می‌پوشد که این مقامات غرق در فساد هرکدام میلیونها دالر در دوران حاکمیت خود از راه نامشروع به جیب زده اند و آینده شان از نظر اقتصادی کاملا تضمین است. اما از چیزی که اینان تضمین ندارند و هراس اند، تنفر و دادخواهی ملت است که شما با دادن پاسپورت سیاسی بعد از خدمت به اینان زمینه فرار از محاکمه را مهیا می‌کنید تا با خاطر آرام همانند صدیق چکری، قدیر فطرت، نادر آتش، زلمی حقانی و .... به زیر بال بادران خارجی شان بروند و با دالر های بادآورده در اثر خیانت به ملت عیاشی کنند .

زمانیکه طرح تازه حکومت روی میز اعضای ولسی جرگه قرار گرفت، طبق معمول اکثریت اعضا قیل از آنکه به فکر رد و یا تصویب این طرح شوند زمینه را برای افزایش امتیازات خود مساعد دیده یک بار دیگر چانه زنی برای معاشات خود را آغاز نمودند .

مار های خفته در آستین مردم گاهی خود بخشی می‌کنند و با تصویب قانون جنایت های خود را می‌بخشند و گاهی هم برای آسودگی خود پاسپورت سیاسی می‌گیرند و نمبر پلیت های "و-ج" و "م-ج" نصب می‌کنند. پاسپورت سیاسی برای کار و بار قاچاق هیرویین در خارج و نمبر پلیت های ویژه برای خود کامگی ها در داخل . معاشات دالری بلند، موتر های ضد گلوله، منازل و قصر های میلیون دالری، سفر های تقریحی به دوبی و پاریس و لندن و واشنگتن و دهها امتیاز دیگر همه برای رفاه وزرا و وکلا و روسای است که تکیه بر کرسی های بلند دولتی زده اند .

افزایش چهل درصدی حقوق اعضای پارلمان در افغانستان :

چندی قبل کمیسیون امتیازات و مصونیت ولسی جرگه فیصله کرد که باید امتیازات اعضای مجلس افزایش یابد. بر اساس این فیصله : شصت و هفت هزار و پنجصد افغانی تنها خرج دسترخوان هر عضو مجلس در نظر گرفته شده است .

سی هزار افغانی کرایه منزل

دوازده هزار افغانی برای روغنیات موتر

هفت هزار افغانی برای مصرف تلفون

هم اکنون یک عضو پارلمان ماهوار یکصدو سی هزار افغانی معاش دریافت می‌کند که با افزایش چهل درصدی آن به درخواست کمیسیون امتیازات و مصونیت ولسی جرگه این رقم می‌شود یکصد و نود دو هزار افغانی .

کابینه و پارلمان در یازدهمین سال حکومت مافیایی کرزی پا لچ کرده اند تا آخرین شانزده پولی دخل دولت را به جیب زنند. در حالیکه مردم حتی مجبور شده اند تا کودکان دلبنده خود را به فروش برسانند تا از گرسنگی نمیرند . همه روز ه بر آمار شش میلیون بیکار که همین حکومت جنایت پرور آنها ارایه کرده افزوده می شود. عاید روزانه چهارده میلیون افغان تنها صد افغانی یا معادل آن (دو دالر) است . سه صد هزار کارمند رسمی دولت از چهار تا هجده هزار افغانی ماهوار معاش دریافت می کنند، معاشی که بخور نمیر است و حتی کرایه یک ماهه خانه هم نمی شود . قیمت گاز، تیل، آرد و روغن به طور سرسام آور افزایش یافته و مردم دیگر توان خرید را از دست داده اند .

.
. .

بقیه کزیده های مقالات استاد صباح کلک نماید